

Avizul Comitetului Regiunilor „Orientări privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020”

(2013/C 62/12)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că mecanismul ASR reprezintă un instrument esențial de realizare a obiectivelor de coeziune economică, socială și teritorială;
- solicită Comisiei Europene să integreze procesul său de modernizare a ajutoarelor de stat într-o strategie europeană mai cuprinzătoare de creștere, coeziune și de ocupare a forței de muncă;
- consideră că ASR sunt un instrument aflat la dispoziția statelor pentru a combate efectele pe termen lung ale crizei, prin sprijinirea dinamicilor economice ale teritoriilor aflate în dificultate;
- cere Comisiei Europene să țină seama de toate efectele crizei, sporind pe de o parte plafoanele ajutoarelor și, pe de altă parte, procentul populației acoperite de acest tip de asistență;
- consideră că noile restricții impuse ajutoarelor acordate marilor întreprinderi, înțelese în sens comunitar, nu sunt justificate în vremuri de criză economică și solicită Comisiei Europene să extindă limitele actualei definiții a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri);
- solicită îmbunătățirea coordonării normelor privind ajutoarele de stat cu celelalte politici europene, în special cu politica de coeziune, și solicită în acest sens ca reforma ASR să fie corelată cu crearea categoriei de regiuni aflate în tranziție;
- recomandă Comisiei Europene ca, la stabilirea criteriilor de delimitare a zonelor, să țină seama de handicapurile naturale, geografice sau demografice ale anumitor regiuni.

Raportor

dl Jean-Paul DENANOT (FR-PSE), președintele Consiliului Regiunii Limousin

Document de referință**Avizul Comitetului Regiunilor - Orientări privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2014-2020****I. RECOMANDĂRI POLITICE**

COMITETUL REGIUNILOR

Observații generale

1. se felicită de faptul că reforma orientărilor privind ajutoarele de stat regionale (ASR) se integrează într-un context mai general de **reformare și simplificare a regulilor europene referitoare la ajutoarele de stat**;

2. subliniază că, pentru contribuabili – între care autoritățile locale și regionale –, dar și pentru beneficiari, este important să se poată baza pe **principii clare, lizibile și inteligibile** și – în continuarea avizului său (ECOS-V-035) referitor la comunicarea Comisiei privind modernizarea ajutoarelor de stat de stat în UE ⁽¹⁾ – își reiterează îndemnul adresat Comisiei Europene de a avansa în procesul său de modernizare și simplificare, concentrându-se pe controlul ajutoarelor cu un impact semnificativ asupra pieței interne;

3. consideră că, în contextul crizei economice și sociale, investițiile publice sunt esențiale pentru strategia globală de creștere și că regiunile trebuie să dispună de suficientă flexibilitate în cadrul sistemului de acordare a ajutoarelor de stat, pentru a-și spori competitivitatea, a crea locuri de muncă și a ieși din criza actuală;

4. subliniază de altfel rolul important pe care Comisia Europeană l-a jucat după 2007 pentru a răspunde efectelor crizei, dând dovada unei mari viteze de reacție și a capacității sale de a acționa, prin instituirea unor cadre temporare; Comitetul Regiunilor invită Comisia Europeană să nu-și slăbească eforturile, conștientizând gravitatea situației economice în momentul elaborării viitoarelor orientări privind ASR, și subliniază că sprijinirea întreprinderilor (atât a celor mari, cât și a IMM-urilor) este fundamentală pentru toate regiunile care se confruntă cu restructurări economice, inclusiv pentru regiunile care fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera c);

5. observă că, în conformitate cu dispozițiile tratatului, ASR se justifică dacă se limitează la anumite regiuni și dacă au ca obiectiv specific dezvoltarea acestora ⁽²⁾. Obiectivul acestor

ajutoare specifice este de a sprijini, alături de politica de coeziune, regiunile cele mai fragile în eforturile lor de a ajunge din urmă nivelul economic al altor regiuni europene, pentru a contribui la realizarea obiectivului de coeziune economică, socială și teritorială a Uniunii Europene;

6. subliniază importanța ajutoarelor de stat regionale ca factor esențial în înființarea, stabilirea și dezvoltarea întreprinderilor – inclusiv a marilor întreprinderi – în regiunile defavorizate și evidențiază faptul că aceste ajutoare sunt absolut necesare, alături de alte tipuri de ajutoare (cum ar fi cele pentru cercetare, dezvoltare și inovare sau ajutoarele destinate protecției mediului etc.), pentru stimularea investițiilor în aceste regiuni;

7. sprijină **demersul de flexibilizare a normelor**, deja întreprins de Comisia Europeană odată cu publicarea Regulamentului general de exceptare pe categorii de ajutoare (RGEC) ⁽³⁾, al cărui articol 13 se referă la ajutoarele regionale;

8. insistă asupra solicitării sale de a se ridica valoarea pragurilor *de minimis* stabilite de Regulamentul 2006/1998/CE, de la 200 000 EUR la 500 000 EUR, pe o perioadă de trei ani fiscali. De asemenea, consideră că este necesară revizuirea în mod proporțional a pragurilor *de minimis* în sectorul agricol și în cel al pescuitului, precum și a valorii ratei nete de nerambursare, corespunzătoare celui mai nefavorabil scenariu pentru schemele de garanții din Uniune;

9. subliniază contradicția care ar apărea dacă s-ar include în calcularea plafoanelor de intensitate ale ajutoarelor de stat regionale ajutoarele de stat acordate serviciilor de interes economic general (SIEG), care sunt considerate a priori ca fiind compatibile cu tratatul și, în același timp, pot fi cofinanțate din fondurile structurale ⁽⁴⁾. Această includere ar putea descuraja statele membre să finanțeze ajutoarele de stat acordate SIEG. Ca atare, Comitetul cere Comisiei să ia în considerare excluderea ajutoarelor de stat acordate SIEG din calcularea plafoanelor de intensitate ale ajutoarelor regionale;

⁽³⁾ Regulamentul general de exceptare pe categorii al Comisiei Europene (800/2008), din 6 august 2008

⁽⁴⁾ În conformitate cu decizia din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) din TFUE la ajutoarele de stat acordate sub formă de compensație pentru servicii publice anumitor întreprinderi însărcinate cu gestionarea SIEG.

⁽¹⁾ COM(2012) 209 final.

⁽²⁾ Articolul 107 alineatul (3) literele a) și c) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

ASR în serviciul coeziunii, al creșterii și al ocupării forței de muncă

10. consideră că, prin acordarea mai precisă a ajutoarelor de stat, pot fi vizate următoarele patru obiective specifice:

- se contribuie la reducerea dezechilibrelor dintre regiuni;
- se compensează deficiențele pieței, fără însă a denatura concurența;
- este încurajată competitivitatea întreprinderilor la nivel regional;
- sunt sprijinite investițiile în regiunile afectate de criza economică și financiară;

11. constată că, prin faptul că vizează regiunile defavorizate și izolate, ASR participă la promovarea unei **dezvoltări armonioase și echilibrate a teritoriului** Uniunii Europene, fără a încălca normele în materie de concurență;

12. consideră că mecanismul ASR reprezintă un instrument esențial de realizare a obiectivelor de **coeziune economică, socială și teritorială**, care contribuie la dezvoltarea economică a regiunilor aflate în dificultate, permițând autorităților publice să sprijine întreprinderile situate în aceste zone și înlesnind astfel reechilibrarea distribuției bogățiilor și a investițiilor între diversele regiuni europene;

13. solicită Comisiei Europene să integreze procesul său de modernizare a ajutoarelor de stat într-o strategie europeană mai cuprinzătoare de **creștere, coeziune și de ocupare a forței de muncă**;

14. în acest context, dorește să sublinieze că regiunile din cadrul Uniunii Europene concurează adesea cu țări terțe pentru atragerea de investiții străine directe (ISD) și, de aceea, consideră că revizuirea orientărilor privind ASR trebuie să recunoască efectele pozitive pe care le are pentru economia UE facilitarea acestor investiții și adaptarea corespunzătoare la concurența internațională în materie de investiții;

15. subliniază importanța corelării reformei orientărilor privind ASR cu obiectivele **Strategiei Europa 2020**. În acest context, Comitetul Regiunilor notează importanța acordată competitivității întreprinderilor în contextul obiectivelor tematice ale cadrului strategic comun și consideră că reducerea capacităților de intervenție publică asupra întreprinderilor, pe de o parte, și încurajarea autorităților locale și regionale, pe de altă parte, în sensul sprijinirii proiectelor de dezvoltare a acelorași întreprinderi în cadrul utilizării fondurilor structurale, ar fi opțiuni contradictorii;

16. solicită ca atare **îmbunătățirea coordonării normelor privind ajutoarele de stat cu celelalte politici europene**, în special cu politica de coeziune, dar și cu politica industrială, politica de cercetare și inovare sau cu piața internă. Comitetul Regiunilor reamintește că, în conformitate cu dispozițiile tratatului, realizarea pieței interne și, prin urmare, reglementarea

ajutoarelor de stat trebuie să țină seama de obiectivele de coeziune la nivelul întregului teritoriu al UE, contribuind astfel la realizarea lor ⁽⁵⁾;

17. consideră că anumite domenii, precum **economia socială și solidară**, datorită contribuției lor la activitatea economică și la liantul social din zonele defavorizate, ar trebui tratate în mod diferențiat, independent de problemele cu care se confruntă regiunile, și ar trebui să facă obiectul unei încadrări specifice, în continuarea Ghidului privind inovarea socială, pe care va trebui să-l prezinte Comisia Europeană;

Rolul autorităților locale și regionale în ceea ce privește ASR

18. subliniază că, deși tratatele conferă Comisiei Europene o competență exclusivă în ceea ce privește stabilirea regulilor privind compatibilitatea ajutoarelor de stat, ASR sunt, după cum arată și denumirea lor, **instrumente puse în serviciul dezvoltării teritoriale**. De aceea, Comitetul Regiunilor regretă că nu a fost consultat de Comisia Europeană în momentul difuzării primelor proiecte către statele europene, considerând că este esențial să se exprime cu privire la unele aspecte atât de importante pentru impactul la nivel teritorial. Comitetul Regiunilor solicită Comisiei ca, în momentul elaborării viitoarelor sale orientări, să țină seama de recomandările și de preocupările exprimate în avizul de față;

19. de asemenea, reamintește că cele mai multe autorități locale și regionale, care dețin competențe în domeniul dezvoltării economice prin intermediul politicilor economice și al rolului lor de susținere a întreprinderilor, sunt în măsură să evalueze impactul măsurilor luate la nivel european, datorită cunoașterii structurii economice locale și apropierii de actorii economici și sociali. În măsura în care autoritățile locale și regionale nu dispun decât de puține pârghii de contestare a hotărârilor luate de Comisia Europeană în domeniul ajutoarelor de stat, Comitetul Regiunilor crede de cuviință că aceste autorități ar trebui să fie asociate de Comisia Europeană încă de la demararea procesului de elaborare a normelor privind acordarea ASR;

20. salută consultarea publică lansată de Comisia Europeană la 14 ianuarie 2013, în vederea pregătirii revizuirii noilor orientări pentru perioada 2014-2020. Această consultare publică ar trebui să permită în special implicarea autorităților locale și regionale, astfel încât să garanteze că reglementarea ajutoarelor de stat răspunde mai bine nevoilor din teritoriile și regiunile Europei, devenind astfel mai transparentă, ceea ce va duce la îmbunătățirea securității juridice a contribuabililor și a beneficiarilor, respectându-se astfel principiul guvernantei pe mai multe niveluri;

21. consideră că trebuie găsit un echilibru între stabilirea normelor europene în materie de concurență, necesare pentru funcționarea pieței interne, și aprecierea efectelor reale asupra acestei piețe interne ale ajutoarelor acordate la nivel subnațional;

⁽⁵⁾ Articolul 175 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

22. de asemenea, atrage atenția Comisiei Europene asupra faptului că multe autoritățile locale și regionale au elaborat, în timpul crizei, planuri de redresare sau au înființat mecanisme de asistență care, din motive de eficiență economică, vor trebui coordonate cu ajutoarele de stat autorizate de Comisia Europeană și mai ales cu ASR, pentru a fi cu adevărat efective;

23. solicită ca punerea în aplicare a orientărilor privind ASR să se facă la un nivel adecvat și consideră că nivelul național va fi interesat într-un parteneriat teritorial care să asocieze toate autoritățile subnaționale, în vederea elaborării și adaptării demersului de delimitare a zonelor;

Regulile privind delimitarea zonelor ASR

24. consideră că ASR sunt un instrument aflat la dispoziția statelor pentru a combate efectele pe termen lung ale crizei, prin sprijinirea dinamicilor economice ale teritoriilor aflate în dificultate, și, ca atare, respinge cu hotărâre reducerea, în raport cu actualele orientări privind ASR, a capacităților de intervenție publică asupra întreprinderilor, care reprezintă un important vector de dezvoltare economică și de creare a locurilor de muncă la nivel regional;

25. cere Comisiei Europene să țină seama de toate efectele crizei, sporind pe de o parte **plafoanele ajutoarelor** și, pe de altă parte, **procentul populației acoperite** de acest tip de asistență, conform estimărilor pe care însăși Comisia le formulase în cadrul orientărilor privind ajutoarele de stat regionale pentru perioada 2007-2013 (45,5 % pentru UE-27, cf. nota 15, 2006/C 54/08);

26. își exprimă preferința pentru menținerea unei **delimitări echilibrate a zonelor** în alocarea ASR pe perioada 2014-2020, astfel încât să se evite decalaje prea mari între regiunile Uniunii Europene, în special în ceea ce privește zonele menționate la articolul 107 alineatul (3) litera a) și cele menționate la articolul 107 alineatul (3) litera c), pentru a evita riscul unor delocalizări interne în Uniunea Europeană;

27. cere Comisiei Europene să prevadă un dispozitiv de tranziție, printr-un **mecanism de sprijinire**, astfel încât teritoriile care puteau solicita acest tip de ajutoare în perioada precedentă, dar care nu mai îndeplinesc criteriile viitoarelor orientări, să nu fie afectate în mod brutal de ieșirea din acest sistem de delimitare a zonelor;

subliniază faptul că Comisia Europeană ar trebui să prevadă dispoziții speciale în cadrul orientărilor privind ASR pentru statele membre ale Uniunii care se găsesc într-o situație de criză economică și financiară gravă și care beneficiază de sprijin prin intermediul mecanismului european de stabilizare financiară, în vederea asigurării coerenței între toate politicile economice ale Uniunii Europene;

28. salută propunerea Comisiei Europene de a permite luarea în considerare a **regiunilor învecinate** cu zonele care fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera a) în categoria zonelor acoperite de articolul 107 alineatul (3) litera c);

29. constată că delimitarea zonelor pentru ASR este legată de distincția făcută în cadrul politicii de coeziune între regiunile de convergență (în care PIB-ul este mai mic de 75 % din media UE) și regiunile de competitivitate (PIB > 75 %). În ceea ce privește noile propuneri ale Comisiei Europene în domeniul politicii de coeziune, în special crearea unei noi categorii de **regiuni aflate în tranziție**, al căror PIB va fi situat între 75 % și 90 % din media UE, Comitetul Regiunilor solicită ca reforma ASR să fie corelată cu crearea acestei noi categorii și propune un sistem simplificat în care toate regiunile aflate în tranziție să fie considerate ca fiind zone prestabilite, acoperite de articolul 107 alineatul (3) litera c). Comitetul Regiunilor regretă că, în proiectul Comisiei Europene prezentat la 14 ianuarie 2013, doar regiunile aflate în tranziție aparținând zonelor ce fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera a) sunt considerate ca zone prestabilite acoperite de articolul 107 alineatul (3) litera c). Ca atare, CoR îndeamnă Comisia să-și modifice proiectul, astfel încât să se coreleze cu proiectul de regulament general privind fondurile structurale și să împiedice orice inegalitate de tratament între regiuni din aceeași categorie și care se confruntă cu dificultăți economice similare;

30. atrage atenția Comisiei Europene asupra situației specifice – recunoscută în articolul 107 alineatul (3) litera a) – în care se găsesc **regiunile ultraperiferice**, insistând asupra necesității unei abordări mai flexibile și adaptate trăsăturilor lor specifice. Comitetul Regiunilor consideră că aceste regiuni, din cauza depărtării față de piața internă a Uniunii Europene și a apropiării lor de alte piețe, trebuie să poată alocă în continuare ajutoare pentru funcționarea întreprinderilor, ajutoare nedescrescătoare și fără caracter temporar, și să aibă dreptul la același nivel de asistență cu cel alocat în trecut. În ceea ce privește ajutoarele pentru investiții, Comitetul consideră că majorarea acordată regiunilor ultraperiferice trebuie să rămână neschimbată, dat fiind că situația lor, care a dus la recunoașterea acestei majorări, este structurală și permanentă;

31. recomandă Comisiei să ia în considerare și lista regiunilor cu „dispoziții speciale”, care va fi stabilită în cadrul financiar multianual (CFM), pentru a asigura o mai bună corelare între dispozițiile politicii de coeziune și orientările privind ASR;

32. își pune întrebări în legătură cu **relevanța indicatorilor** aleși de Comisia Europeană pentru delimitarea zonelor pentru ASR (PIB și rata șomajului), propunând să se reflecteze la alte metode de alocare și supraveghere a acestor ajutoare. Autoritățile locale și regionale trebuie asociate pe deplin la acest proces de reflecție. Comitetul Regiunilor a propus deja piste de reflecție în avizul său intitulat „Măsurarea progresele – dincolo de PIB”;

33. în stabilirea criteriilor de delimitare a zonelor, Comisia Europeană ar trebui să țină seama mai ales de **handicapurile naturale, geografice sau demografice** ale anumitor regiuni:

- zonele rurale;
- zonele unde are loc o mutație industrială;
- regiunile afectate de handicapuri naturale sau demografice grave și permanente, cum ar fi:
 - regiunile cu densitate scăzută sau foarte scăzută a populației, astfel cum sunt definite la articolul 111 alineatul (4) din propunerea modificată de regulament privind fondurile cadrului strategic comun;
 - regiunile insulare;
 - regiunile transfrontaliere;
 - regiunile muntoase;
- regiunile care se confruntă cu dezechilibre demografice între populația tânără și cea în vârstă, pe de o parte, și între populația activă și cea inactivă, pe de altă parte, dezechilibre care rezultă din emigrarea tinerilor și din îmbătrânirea generală a populației lor, ceea ce le limitează posibilitățile de dezvoltare;

34. menționează inadecvarea la zonele rurale a criteriilor de delimitare a zonelor pentru ASR din punctul de vedere al dimensiunii minime și al continuității zonelor. Aceste zone nu beneficiază de tratamentul specific acordat zonelor cu slabă densitate demografică, dar nici nu pot îndeplini criteriile densității populației, menționate în textele normative. Comitetul Regiunilor cere ca aceste condiții să devină mai flexibile, astfel încât să corespundă trăsăturilor specifice ale teritoriilor rurale din Uniunea Europeană, fie prin fixarea unor praguri de populație mai pertinente, fie prin aplicarea alternativă a acestor două criterii;

35. cere depășirea acestei perspective, solicitând un nou proces de reflecție pentru stabilirea criteriilor de delimitare a zonelor pentru ASR, prin promovarea unei abordări mai regionale care să precizeze mai bine trăsăturile teritoriale specifice;

Recomandări pentru elaborarea viitoarelor orientări privind ASR în vremuri de criză

36. având în vedere diversele puncte evocate în cele de mai sus și mai ales contextul de criză economică și socială, Comitetul consideră că mecanismul ASR, prin efectele sale pozitive asupra creării de locuri de muncă și de activitate

economică, este mai necesar ca oricând; salută intenția Comisiei de a prevedea o revizuire la jumătatea perioadei a hărților regionale în 2016;

37. observă că, în formularea sa actuală, articolul 107 alineatul (3) litera a) din tratat menționează regiunile „în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut”. Comitetul Regiunilor propune ca, pe lângă PIB, să se ia în considerare și criteriul ratei șomajului în determinarea zonelor ce intră sub incidența acestui articol, din cauza degradării situației ocupării forței de muncă în numeroase state membre;

38. consideră că metoda de stabilire a zonelor care fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera c) trebuie să se bazeze pe media europeană drept referință pentru calculul criteriilor de comparare a PIB-ului și a ratei șomajului. Această modalitate permite o mai bună reflectare a diferențelor de dezvoltare între statele membre și, astfel, concentrarea pe regiunile cele mai fragile în țările care înregistrează o rată ridicată a șomajului și un PIB mai scăzut;

39. consideră că noile restricții impuse în zonele ce fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera c) și referitoare la **ajutoarele acordate marilor întreprinderi, înțelese în sens comunitar**, nu sunt justificate, cu atât mai mult în vremuri de criză economică. Comitetul Regiunilor subliniază că în această categorie intră nu doar marile întreprinderi cu capital internațional și piețe globale, ci și un număr important de întreprinderi locale și familiale ale căror nevoi de mână de lucru le obligă să depășească pragul fatidic de 250 de salariați. Categoria cuprinde și mici întreprinderi implantate la nivel strict local care, prin intermediul normelor europene de consolidare[6], pot depăși limita care le desparte de marile întreprinderi. Eliminând orice posibilitate de sprijinire a lor în zonele ce fac obiectul articolului 107 alineatul (3) litera c), Comisia Europeană amenință locurile de muncă și activitatea economică din regiunile aflate cel mai mult în dificultate și care reușesc cu greu să păstreze pe propriul teritoriu acest tip de întreprinderi;

40. pe de altă parte, evidențiază **riscurile de delocalizare**, atât în interiorul, cât și în exteriorul Uniunii Europene, care afectează regiunile, în condițiile interzicerii acordării de ajutoare marilor întreprinderi. Astfel, acestea ar putea părăsi zonele ce intră sub incidența articolului 107 alineatul (3) litera c) pentru a se implanta în zonele ce intră sub incidența articolului 107 alineatul (3) litera a) sau în state care nu sunt membre ale Uniunii Europene, în cazul în care cuantumul ajutoarelor s-ar diminua;

41. salută clauza de salvagardare propusă de Comisia Europeană în proiectul său din 14 ianuarie 2013, care obligă marile întreprinderi să mențină investițiile și locurile de muncă create în regiunea în care a fost acordat ajutorul pe o perioadă de 5 ani și, în cazul IMM-urilor, pe o perioadă de 3 ani;

42. recomandă adăugarea unei clauze de recuperare integrală a ajutoarelor, după modelul articolului 57 din actualul *Regulament general privind fondurile structurale*. Această clauză ar putea fi aplicată timp de 5 ani de la acordarea acestor ajutoare, în

cazul în care natura sau condițiile de punere în aplicare ale operației cofinanțate au fost afectate, dacă operația creează un avantaj unei întreprinderi sau unui organism public, dacă intervine o schimbare în natura proprietății unui element de infrastructură sau dacă este oprită o activitate de producție;

statele membre și Comisia veghează ca întreprinderile care fac sau au făcut obiectul unei proceduri de recuperare în urma delocalizării unei activități de producție în interiorul unui stat membru sau către un alt stat membru să nu beneficieze de finanțări din fondurile structurale;

43. invită Comisia Europeană să introducă un mecanism care să țină seama în faza *ex ante* de efectele externe negative pe care le pot induce ASR în materie de pierderi semnificative de locuri de muncă în unitățile existente deja pe teritoriul UE, nu doar în cadrul evaluării comparative elaborate de Comisie în faza de notificare, întâlnite în prezent numai în cazul marilor proiecte de investiții (2009/C 223/02, p. 54), ci și în cadrul Regulamentului general de exceptare;

44. solicită Comisiei Europene să **extindă limitele actualei definiții a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri)**, pentru a menține mecanismul ASR în favoarea întreprinderilor ce participă în mare măsură la generarea de creștere și de locuri de muncă în zonele respective și pentru ca aceste întreprinderi să participe la constituirea unui antreprenariat european puternic și structurat, atașat regiunilor și nedispus la delocalizare, pentru a răspunde în cel mai bun mod cu putință mizelor impuse de competitivitate, de inovare și de internaționalizare, obiective ale Strategiei Europa 2020;

45. solicită Comisiei să creeze, ca în cazul industriei agroalimentare, o **nouă categorie de întreprinderi mediane**, între IMM-uri și marile întreprinderi, cu un efectiv cuprins între 250 și 750 de salariați și cu o cifră de afaceri mai mică de 200 de milioane EUR, pentru a sprijini dezvoltarea sectorului IMM-urilor. În același mod, Comitetul Regiunilor face apel la lansarea unui proces de reflecție privind luarea în considerare a categoriei **întreprinderilor de dimensiuni intermediare (IDI)**, provenite din IMM-uri dezvoltate, cu efective cuprinse între 250 și 5 000 de salariați. Astfel, Comitetul propune ca întreprinderile mediane și întreprinderile de dimensiuni intermediare să beneficieze de cuantumuri adaptate ale ajutoarelor, superioare celor ale marilor întreprinderi și inferioare celor ale IMM-urilor;

46. subliniază că, pentru a ține seama de aspectul determinant al caracterului regional în alocarea ASR, normele de consolidare⁽⁶⁾ nu ar trebui să se aplice în zonele eligibile pentru acest tip de ajutoare. În opinia Comitetului Regiunilor, întreprinderile ar trebui să fie considerate **autonome**, fără legătură cu întreprinderile asociate sau parteneri;

47. subliniază că cuantumul ajutoarelor propuse pentru zonele eligibile pentru ASR pe perioada 2014-2020 se

apropie de valorile ajutoarelor acordate IMM-urilor și prevăzute în prezent de RGEC⁽⁷⁾, riscul fiind anularea specificului ASR. Ca atare, Comitetul Regiunilor solicită cel puțin menținerea cwantumurilor ajutoarelor prevăzute de orientările privind ASR pe perioada 2007-2013, considerând chiar că, în vremuri de criză economică, aceste valori ar trebui să sporească;

48. consideră că ar trebui prevăzut un cwantum majorat pentru a favoriza sprijinirea investițiilor și a creării locurilor de muncă în noua categorie de regiuni aflate în tranziție, ținând seama de decalajul economic ce le caracterizează;

49. semnalează faptul că întreprinderilor situate în zone eligibile pentru ASR nu li se pot acorda ajutoare decât pentru o parte a investițiilor făcute sau pentru un număr de locuri de muncă create ce corespunde creșterii activităților întreprinderii, pentru a favoriza dinamica economică a regiunilor. Comitetul Regiunilor propune ca **reluările de activitate și modernizarea echipamentelor de producție**, mai frecvente în vremuri de criză, să devină eligibile în contextul noilor orientări privind ASR;

50. se opune înăsprii regulilor prin care se demonstrează caracterul stimulator al ASR alocate proiectelor de investiții, independent de importanța acestora sau de dimensiunea întreprinderii care le realizează. Comitetul Regiunilor subliniază că, în cadrul regulilor privind ASR, **ajutorul are un caracter de stimulare** prin faptul că regiunile în cauză se găsesc într-o situație dificilă, investițiile nefiind posibile fără alocarea ajutoarelor;

51. sprijină propunerea Comisiei, prin care devin eligibile ajutoarele acordate întreprinderilor din sectorul construcțiilor navale, dat fiind că situația acestora nu mai justifică excluderea decisă în momentul în care acest sector traversa o gravă criză de supracapacitate;

În schimb, Comitetul Regiunilor nu este de acord cu propunerea Comisiei de a declara ajutoarele regionale acordate întreprinderilor din sectoarele siderurgic și de producere a fibrelor sintetice ca fiind incompatibile în fapt cu piața internă. Comitetul Regiunilor insistă asupra faptului că situația acestora nu mai justifică excluderea lor, decisă în momentul în care aceste sectoare traversau o gravă criză de supracapacitate;

52. preconizează instituirea unui **mechanism mai flexibil, capabil să se adapteze repede la schimbările economice**, în locul unei simple revizuii efectuate în prezent o dată la șapte ani și care nu permite înfruntarea situațiilor neprevăzute de criză ce ar putea afecta dramatic structura economică a unei regiuni; Comitetul Regiunilor propune, de exemplu, ca, **la nivel regional să se constituie o rezervă de populație**, care să fie redistribuită în funcție de schimbările economice și de comun acord cu autoritățile subregionale;

⁽⁶⁾ Anexa I la Regulamentul general de exceptare pe categorii al Comisiei Europene (800/2008), din 6 august 2008

⁽⁷⁾ Articolul 15 al Regulamentului general de exceptare pe categorii al Comisiei Europene (800/2008), din 6 august 2008

53. propune o evaluare globală a mecanismului ASR la nivel european, realizată în această perioadă, pentru a vedea dacă nu există efecte de balast și delocalizări interne în Uniunea Europeană. Dacă este cazul, ar putea fi stabilite sancțiuni administrative, precum returnarea ajutoarelor.

Bruxelles, 1 februarie 2013

Președintele
Comitetului Regiunilor
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
